

౧౦ ౯౯౯!!!

స్వర్ణ ఆఫీసు నుంచి బయల్దేరేటప్పటికి ఎనిమిదవుతోంది. శీతాకాలం చీకటి చిక్కగా ఉంది. ఈపాటికి ఆయనగారు ఆఫీసుకి వెళ్లిపోయింటారు. పిల్లల గురించి కంగారు పడుతోంది. సెల్ నుంచి ఫోను చేద్దాం అంటే లోబేట్రీ.... ప్రతీ పబ్లిక్ ఫోను దగ్గరా నలుగురైదుగురు వెయిట్ చేస్తూ కనిపిస్తున్నారు. అక్కడ ఆగి వెయిట్ చేసి, మాట్లాడే బదులు తనే ట్రాఫిక్ జామ్ లేని అడ్డదార్ల గుండా... కాస్త వేగంగా ఇంటికి చేరిపోవచ్చు.

పిల్లలిద్దరూ స్కూల్ నుంచి వచ్చేటప్పటికి... ఇంటి దగ్గర ఉండాలని ఎంత ప్రయత్నించినా ఇలా స్పెషల్ మీటింగ్ లున్నప్పుడు ఆలస్యమే అవుతుంది. భర్తది నైట్ డ్యూటీ. సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీ ఉద్యోగం. కెరియర్ ఇంపార్టెంట్ అనుకునేవాళ్లు.... భర్తని భార్యా, భార్యని భర్తా... ఇద్దరూ పిల్లల్ని చాలా మిస్సవుతారు. అయితే మధ్య తరగతికి కొంచెం తక్కువలో ఉండే వాళ్లు... ఇవ్వాళ భార్యాభర్తలిద్దరూ కలిపి 70 వేలు దాకా సంపాదించుకుంటున్నారంటే.... ఆ పోరాటం... ఆ విజయం... ఆ తృప్తి... ఆ కసీ.... ఆ పట్టుదలా... కోరికా పెరిగి, సుఖాలూ సంతోషాలూ ఏం కోల్పోతున్నా లక్ష్య పెట్టరు. స్వర్ణ, సుకుమార్ కూడా అంతే.

'ధనమూల మిదం జగత్' అన్న మహానుభావుడు కూడా మధ్య తరగతి నుంచో అంతకన్నా కింది తరగతి నుంచో ఎదుగుతూ

అన్నమాటే - లేదా దిగుతూ అనుకున్నమాటే... అనుకుంటూ సెలవు రోజుల్లో ఒకళ్లనొకళ్లు ఓదార్చుకుంటూ... పెద్ద ఇల్లు కొనుక్కోవాలనీ అందుకోసం ఎన్నాళ్లు కష్టపడాలోననీ ప్రణాళికలు వేసుకుంటారు!!

ఇప్పటికే సుకుమార్ ఇన్స్టాల్మెంట్లో కారు కొనుక్కున్నాడు.

స్వర్ణ తన కనెటిక్ హోండాని వేగం పెంచుతోంది! మళ్ళీ భయంతో తగ్గిస్తోంది. తనకి పదిహేను వేలు జీతం. వచ్చే ఏడాది కంపెనీ ఇంకో 5 వేలు పెంచుతుంది. ఈలోగా వేరే ఏజెన్సీకి జంప్ చేస్తే స్టార్టింగ్ 20 వేలతో జాబ్ రావచ్చు... కానీ ఇక్కడ... తనకుండే పలుకుబడి, స్టాఫ్ అందరికీ ఉండే గౌరవం, మంచి కాష్టన్లు ఇచ్చే కాపీ రైటర్గా బాస్కుండే అభిమానం... ఐదువేలు జీతం ఎక్కువ వచ్చినా ఇవన్నీ అక్కడా ఇలా దక్కుతాయా అనుకునేది. కొన్ని కావాలంటే కొన్ని వదులుకోవాలి. ప్రస్తుతం ఇక్కడ బాగానే ఉంది. ఇంతకన్నా జోరుగా వెళ్లక్కర్లేదు మనసుకి నచ్చ చెప్పుకుంటోంది.

ఇంటికెళ్లేప్పటికి పెద్ద కొడుకూ చిన్న కొడుకూ కలిసి ఇల్లంతా రణరంగం చేసి పెట్టారు. రంగం సిద్దమైంది కదాని యుద్ధం కూడా చేశారు. చిన్నా... పెద్దవాణ్ణి కరిచి, మళ్ళీ దెబ్బలు తినాలని వెరచి, బెడ్రూంలో దూరి తలుపేసుకున్నాడుట.

స్వర్ణకి కోపం రాలేదు వాళ్లిద్దరి మీదా, తలుపు తట్టి చిన్నాని కూడా పిల్చి ఇద్దర్నీ సముదాయించింది... ఇద్దరికీ సంధి చేసింది. ముగ్గురూ కలిపి ఇల్లంతా సర్దేసుకున్నారు. ఓ కంచంలో అన్నం కలిపి ముద్దలు చేసి ఇద్దరికీ తినిపించేప్పటికీ 10 అయింది.

“మరేం... మీరు పెంద్రాళే పడుకోవాలి. నేను రాత్రంతా ఆఫీసు పని చేసుకోవాలి... సరేనా...”

“రాత్రంతా హోమ్ వర్కా?”

“హోమ్ వర్క్ కాదు... ఆఫీసు వర్క్” అని జోకులేస్తూ కథలూ గట్లా చెప్పి వాళ్లని నిద్రబుచ్చింది.

తను భోజనం చేసి పనిలో కూచుందామని కంప్యూటర్ ముందు కొచ్చేప్పటికి... రాయాల్సిన దాని ఆలోచనలకన్నా ఆవలింతలు ముందొచ్చాయి.

కాసేపు ఇటూ అటూ తిరిగింది!! ఆవలింతలు తగ్గటానికి.

‘కుమార్ కి ఫోను చేస్తే కాస్త రిలాక్స్ వచ్చు’

సెల్ కి ఫోను కొట్టింది.

“బిజీయా”

“ఫర్లేదులే చెప్పు... నీకేంటి అంత ఆలస్యం అయింది?”

“చెప్పానుగా... కేమెల్ సిమెంట్ ఇండస్ట్రీ వాళ్లు కొత్త కేంపైన్ చేస్తున్నారు. రేపు ప్రెజెంటేన్ అన్నారు... వాళ్లతో మీటింగ్”

“ఓ... నువ్ నైట్ ఔట్ చేయాలేమో?”

“హావును ఇప్పుడే హావళింతలు మొదలయ్యాయి... ఎందుకు నవ్వుతావు? నువ్వు పొద్దున్నే వచ్చి లంచ్ టైమ్ దాకా పడుకుంటావ్”

“నువ్వు స్క్రిప్ట్ రాసి పెట్టు. నేను వచ్చాక టైప్ చేసి పెడతాను”

“ఏమక్కర్లేదు. నీ సంగతి నాకు తెల్సు. గుర్రు పెట్టుకుంటూ ఇంట్లోకొచ్చి షూ విప్పకుండానే మంచమ్మీద డమాల్ అయిపోతావు. నిన్ను నమ్ముకుంటే నా పని అయినట్లే. నేనే త్రై చేస్తా. నిద్రొస్తోందని నీకు ఫోన్ చేశా!”

“జోకొట్టాలనా?”

“కాదు... జైకొట్టాలని!”

“ఆల్లీ బెస్ట్!”

“థేంక్యూ”

“గుడ్ నైట్”

“నో గుడ్ నైట్. నో బెడ్ నైట్. వర్క్ లోకొట్టున్నా. మళ్ళీ మధ్య మధ్యలో ఫోన్ చేస్తా!!”

“ఓకే”

సుకుమార్ తో ఫోన్లో మాట్లాడాక కాస్త మత్తు వదిలింది స్వర్ణకి.

కంప్యూటర్ కీబోర్డు మీద వేళ్లు పరిగెడుతున్నాయి.

బుర్రలో పుడుతున్న ఆలోచనల్లో వెనక ముందాడుతూ స్క్రీన్ మీద వాక్యాలు పాకుతున్నాయి.

ఎనిమిది రకాల హెడ్ లైన్స్. ఆరు రకాల బేస్ లైన్స్ అల్లెసింది. బాడీ కాపీ కూడా రెండు రకాలు చేసింది. కంప్యూటర్ రూమ్ నుండి బెడ్ రూమ్ కి వచ్చేప్పటికి తెల్లవారు ఝాము మూడయింది టైము.

పన్నో ఉన్నంత సేపూ నిద్ర ధ్యాసే లేదు. ఆశ్చర్యంగా బైటకి రాగానే కళ్లు బరువెక్కాయి. ఒక్కసారి సుకుమార్ కి ఫోన్ చేసి ఆనందం షేర్ చేసుకుని, అభినందనలు అందుకుంది. ఎంత పగలు పడుకున్నాడని ఎద్దేవా చేసినా పాపం రాత్రంతా మెలకువగా ఉండి వర్క్ చేస్తున్న భర్త మీద జాలేసింది.

కొన్ని కావాలంటే కొన్ని వదులుకోవాల్సిందే. పిల్లల పక్కన చోటు చేసుకు పడుకుంది. తెల్లారి ‘సీడీ’ తీసుకెళ్లి.. ఆర్టిస్ట్ కి విజువల్స్ గురించి

చెప్పి ఏడ్ పేజీలు తయారు చేయించాలి... లేబాట్ ఎలా ఉండాలి
విజువల్స్ ఎలా ఉండాలి. స్వర్ణ ఆలోచనలో ఉం...డ...గా... ఎప్పుడు
నిద్ర పట్టిందో తెలియదు!!

సుకుమార్ ఆరున్నరకి డూప్లికేట్ కీ ఓపెన్ చేసుకుని
ఇంట్లోకొస్తోంటే మెలకువ వచ్చింది.

అతను డ్రెస్ గానే... అంటే రోజులాగే ఉన్నాడు. తనే డల్ గా నిద్ర
మత్తుగా ఉన్నానని తెలిసిపోయింది స్వర్ణకి.

నవ్వు ముఖాన్ని పులుముకుని భర్తతో బాటు పెద్ద బెడ్రూం కెళ్లింది.

“బ్రీఫ్ కేసులో బ్రోచర్స్ ఉన్నాయి చూడు. ఇవ్వాల మన సొంత
పనికే ఎక్కువ టైము వినియోగించా” డ్రెస్ మార్చి లుంగీలోకి జారుతూ
అన్నాడు భర్త.

“ఏమై ఉంటుందబ్బా” అనుకుని ఆత్రంగా బ్రీఫ్ కేస్ తీసింది స్వర్ణ.
అదిగో అవే...

“జనహిత, విజయభేరి, ప్రముఖ అపార్ట్ మెంట్స్ బ్రోచెర్లు! వాటి
వివరాలు, లోన్ ఫెసిల్టీ, ఇన్ స్టాల్ మెంట్ డిటైల్స్... అన్నీ ఉన్నాయి.
నిర్ణయం- నిశ్చయం నీదే...”

“సాయంత్రం వచ్చాక చూస్తానే... ఇవ్వాళ నాకు బోల్డంత పని
ఉంది. బోల్డంత అలిసిపోయాను. గంట క్రితమే నిద్దరట్టింది. నా
కళ్లెలా ఉన్నాయో చూడు” సింపతీ కోరుతున్న చిన్న పిల్లలా అంది స్వర్ణ
కళ్లు చేతి వేళ్లతో సాగదీస్తూ.

“నీ కళ్లకి నా దగ్గర మంచి మందు ఉంది” అంటూ సుకుమార్
దగ్గరకి తీసుకున్నాడు.

ఇంతలో పాలవాడు తలుపు కొట్టాడు. విడిపోయింది జంట!

పాలు కాచడం - కాఫీ కలపడం - పిల్లల్ని లేపడం -

ఈ హడావుడిలో పనమ్మాయి వచ్చి చేస్తేనే అయ్యే పన్ను కొన్ని బేలన్స్ ఉండి పోతున్నాయి. ఆ అమ్మాయి వచ్చి, కుక్కరూ, పిల్లల టిఫిన్ బాక్స్ లూ కడిగివ్వాలి. కాసిన్ని కూరలు తరిగిచ్చేస్తే తను వాళ్లకి బేగ్ లూ గట్రా సద్ది డ్రెస్ చేయించేది.

ఆ మహాతల్లి ఈ రోజు ఎగ్గొట్టినట్లే - బ్రెడ్ డా పాలూ తినిపించి, పిల్లలకి స్నానాలు చేయించి రడీ చేసి ఆటో ఎక్కిస్తూ ఆటో డ్రైవర్ కి ఇరవై రూపాయలు ఇచ్చింది స్వర్ణ. ఎక్కడన్నా పిల్లలకి టిఫెన్ కొనిపెట్టి బాక్స్ లో పెట్టివ్వమని రిక్వెస్టు చేసింది.

తనమీద తనకే జాలేసింది. పిల్లలకి బైట టిఫిన్ కొనైనా, తనే బాక్స్ లో సర్దనందుకు. సుకుమార్ కి పొద్దున్నే రాగానే పని చెబితే ఏం బావుంటుంది. అయినా మాంచి నిద్రలో పడిపోయాడు పాపం!

ఎందుకు తనంత శ్రమపడుతున్నాడు... కుటుంబం కోసమేగా... టైము చూస్తే తొమ్మిదవుతోంది.

గబ గబ రడీ అయి రాత్రి రడీ చేసుకున్నదంతా 'సీడీ' రాసుకుంది. భర్త దగ్గర్లో కాఫీ ఫ్లాస్క్ పెట్టేసి తుర్రుమంది ఆఫీసుకి.

+ + +

గ్రాండ్ సక్సెస్! తను రాసిన కాప్షన్స్ కాఫీ, సెలెక్ట్ చేసిన విజువల్స్ అన్నీ నచ్చేశాయి కేమెల్ సిమెంట్ చైర్మన్ గారికి. బాస్ కూడా బైట పడిపోయి బ్రహ్మానందంతో అభినందించాడు. బాసులు మెచ్చుట అరుదు కదా!

ఇంకా మహదానందంతో ఇంటికి బయల్దేరింది. ఓ గంట ముందుగానే ఇంటికిచ్చి భర్తకీ విషయమంతా చెప్పాలి.

మధ్యలో రెండుసార్లు తనే ఫోన్ చేశాడు గానీ సీసీసీ గారితో మీటింగ్లో ఉండటం మూలానీ, బాస్ తో డిస్కస్ లో ఉండటం మూలానీ ఫోన్ స్విచ్చాఫ్ చేసి పెట్టింది. బైటకి రాగానే ఫోన్ చేస్తే నో రెస్పాన్స్, లేదా మళ్ళీ చెయ్యమని కంపెనీ వాళ్ల హెచ్చరింపులు... 'అలాక్కానీ' అనుకుంది. ఇంకా ఆఫీసులన్నీ ముగియవు గనక ట్రాఫిక్ బాగానే ఉంది- సోమాజిగూడా నుంచి వారాసిగూడ రయ్యిన వచ్చేస్తుంది. ప్రొద్దుట సుకుమార్ ఇచ్చిన బ్రోచర్లు చూడాలి - మాదాపూర్... పంజాగుట్ట... శ్రీనగర్ కాలనీ... ఈ మధ్యలో అయితే తనకీ నాకూ దగ్గరే. ఇలా సాగుతూన్న ఆలోచనలో అనాలోచితంగా ఇల్లు వచ్చేసింది.

'సుకుమార్ ఇంట్లోనే ఉన్నాడు. కారు బైటే ఉంది. 'గుడ్' అనుకుంటూ ఇంట్లోకి ప్రవేశించింది.

సుకుమార్ హాల్లో కూచున్నాడు. వళ్లో తలపెట్టుకుని సోఫాలో పడుకున్నాడు చిన్నా. వాడి నుదుటి మీద చన్నీళ్ల గుడ్డ - గబగబ బేగ్నా చెప్పులూ విసిరేసి సోఫా దగ్గర కూలబడింది "ఏమైంది"

"జ్వరం! స్కూలువాళ్లు కంగారుగా ఫోన్ చేస్తే వెళ్లి తీసుకొచ్చాను. డాక్టర్ కి చూపించాను. ప్లూ అన్నాడు. కంగారు పడక్కర్లేదు. మూడు రోజుల్లో తగ్గిపోతుంది అన్నాడులే" ఓదార్పుగా ధైర్యం చెప్పాడు సుకుమార్.

సుకుమార్ ఆఫీసుకి వెళ్లిపోతూ మందులు వాడాల్సిన టైమూ, మందులూ, డాక్టర్ ఫోన్ నెంబర్లూ... ఇచ్చాడు.

రాత్రంతా చిన్నాడు జ్వరావస్థలు అన్నీ పడుతూనే ఉన్నాడు. ఏడుస్తున్నాడు.

కంగారు పడుతోంది స్వర్ణ. సుకుమార్ ఫోన్ చేస్తున్నాడు. ధైర్యం చెప్తున్నాడు.

అప్పుడు గుర్తొచ్చింది... ఇలాగే పెద్దాడి చిన్నప్పుడు వాడికి పెద్ద జ్వరం. టైఫాయిడ్ అన్నారు. అప్పుడు తనకి రెండో డెలివరీ టైము. దాదాపు నెల రోజులు నిద్రాహారాలు మాని అత్తయ్యా మావయ్యా వాణ్ణి కనిపెట్టుకున్నారు. తనకెంత ధైర్యం చెప్పారని...!!

పెద్దవాళ్లతో ఉంటే తమ ఆశలకీ... ప్లాన్లకీ... పొదుపుకీ... నీతి వాక్యాల తో అడ్డుగోడలు పెడుతున్నారని విడిగా... ఇలా... వచ్చేశాం... ఇప్పుడింకా వెలిగిపోవాలని... 'ఇంకా దూరం వెళ్లిపోదాం' అనుకుంటున్నాం.

“పరిగెట్టి పాలు తాగద్దమ్మా నిలబడి నీళ్లు తాగండి! వాడు మంచి ఉద్యోగమే చేస్తున్నాడుగా. నువ్వే పిల్లల అలనా పాలనా చూసుకో. తల్లి ఉద్యోగం అన్ని ఉద్యోగాల కన్నా గొప్పది. జీతాన్ని మించిన ఆనందం ఇస్తుంది” అని చెప్పినందుకు వాళ్లని నొప్పించి, మొగుణ్ణి వప్పించి, సఫిల్ గుడా నుంచి వారాసిగుడాకి మకాం మార్పించింది.

ఇప్పుడు తల్లి ఉద్యోగం ఏ బాస్ కో కాదు తనకే లాభమని తెలుస్తోంది. ఆ రాత్రి వేళ అత్త గారికి ఫోన్ చేసి ఏడ్చేసింది!

అత్తా మావా ఫోనొచ్చిన గంటలో ఓ ముసలి 'లూనా' మీద కోడలింటికి వచ్చారు. పాపం సగం దూరం నడిచే ఉంటారేమో... వాళ్లతో 'మనం కల్పి ఉందామ'ని ప్రాధేయపడింది.

పిల్లల్ని మా దగ్గర ఉంచుకుంటామమ్మా అంటే... “వద్దండీ నేనింక జాబ్ కెళ్లను. మిమ్మల్ని మీ అబ్బాయిని మా అబ్బాయిల్ని జాగ్రత్తగా చూసే మూడుద్యోగాలు చేస్తాను” అంది.

కోడలుద్యోగం, భార్య ఉద్యోగం, తల్లి ఉద్యోగం. ఒక ఉద్యోగంలో లేని తృప్తి ఆ తర్వాత స్వర్ణ పొందుతోంది. ఇన్ని కావాలనుకుంటే కొంత వదులుకుంటే ఏమనుకుంది స్వర్ణ.

